

Българско Сливо, никакво увѣдомление не получихъ.

Съ пристиганието си на Зелено Дърво, по заповѣдъ на началството, азъ прѣдадохъ приетитѣ отъ Свищовъ вещи на дружинитѣ, а именно: на 6-тѣхъ дружини раздадохъ по 96 чифта ботуши и по 110 панталони. Тѣзи нѣща, сравнително съ голѣмата нужда, бѣха твърдѣ малко, но все по добрѣ бѣше нѣщо отъ колкото нищо. Съ получаванieto горнитѣ вещи, опълченцитѣ никакъ не позаприличаха на войници и съ тѣхъ далеко не се удовлетвори въпиющата нужда.

Най чудното бѣше това, че при тая оскѣдностъ въ облеклото, при всичкитѣ неудобства и лишения, въ продължение почти на 2 мѣсеца въ дружината нѣмаше никакви болни. Това може да се покаже невѣроятно, между това то бѣ фактъ.

— Тѣзи „Булгарци“ болѣстъ ги не хваща, казваха офицеритѣ. Тѣ и безъ доктори могатъ да минуватъ.

— Коллега! съ нашата служба въ Българското опълчение ний можемъ положително да забравимъ медицината, казваше д-ръ Угрюмовъ на Вязанкова. Вижда се, че Българитѣ отъ друга прежда да сж истѣкани.

Съ получаванieto означенитѣ горѣ дрѣхъ, опълченцитѣ захванаха да излизатъ отъ своитѣ колиби, като лисици отъ дупкитѣ си, на учение и то, разбира се, когато врѣмето позволяваше, т. е., когато не валише дъждъ и нѣмаше калъ. Напримѣръ, съ приказъ по дружината, въ началото на втората половина на мѣсець Октомврий, се прѣдписваше на ротнитѣ командири да извеждатъ ротитѣ на единично, взводно и ротно учение. Сжщо въ това врѣме, за попълнение недостатъка въ вещитѣ, съ приказъ по дружината се прѣдписваше да се купятъ потрѣбното число топли куртки, навуца и чорапи за опълченцитѣ.

Въ началото на втората половина на м. Октомврий въ опълчението пристигна Подполковникъ Графъ Келлеръ, назначенъ за началникъ щаба на опълчението, вмѣсто ранения на Шипка Подполковникъ Ринкевичъ. Графъ Келлеръ бѣше човѣкъ още младъ, но добъръ и храбъръ боевий офицеръ. Азъ познавахъ Графа още